

TEKST 4. JESUS I NATUREN

(MARK 1,35-38 + 6,30-32 + 6,45-46)

Ganske tidligt, mens det endnu var helt mørkt, stod Jesus op, og han gik bort og ud til et øde sted og bad dér. Simon og de andre skyndte sig efter ham, og da de fandt ham, sagde de: »Alle leder efter dig.« Men han sagde til dem: »Lad os gå andre steder hen, til landsbyerne heromkring, så jeg også kan prædike dér; det er derfor, jeg er draget ud.«

...

Apostlene samledes igen hos Jesus og fortalte ham om alt det, de havde gjort, og alt det, de havde lært folk. Og han sagde til dem: »Kom med ud til et øde sted, hvor I kan være

alene og hvile jer lidt.« For der var mange, som kom og gik, så de ikke engang havde tid til at spise. Så sejlede de i båden ud til et øde sted for at være alene.

...

Straks efter nødte Jesus disciplene til at gå om bord i båden og tage i forvejen over til den anden bred, til Betsajda, mens han selv sendte skaren bort. Og da han havde taget afsked med dem, gik han op på bjerget for at bede.

Spørgsmål:

1. Hvorfor tror du, Jesus gik ud på øde steder og op på bjerge? Hvad foretog han sig der, og hvad fik han mon ud af det?
2. Er det lettere at være tæt på Gud, hvis man er ude i naturen? (begrund dit svar)
3. Jesus er Guds søn, men samtidig et almindeligt menneske. Som almindelige mennesker kaldes vi nogle gange Guds børn. Kan det at være Guds barn give grund til at sørge for, at naturen har det godt? (begrund dit svar)